

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Dvbivm V. An in hospitijs hæreticorum liceat Catholicis carnes edere
temporibus ab Ecclesia interdictis, ne se prodant & in vitæ discrimen
veniant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Ex qua doctrina inferunt communiter Doctores, seu potius declarant praedictos casus, quibus quis teneat exterius fidem profiteri. Primum cum honor DEI auferatur. Hoc autem contingere existimant, cum aliquis interrogatus legitimè auctoritate publica, etiam si non sit Superior, de sua Religione, se esse Christianum, aut Catholicum neget; nam tunc grave peccatum commitit, tametsi mortis metu, & verbo enus se talem esse negaverit. Et idem censendum est, si interrogatus publicè, & legitimè sit Catholicus, an non, tacetur, aut talem se tacendo esse dissimulet. Graviter enim delinquit: quoniam tunc temporis fidem suam clare & palam prodere & confiteri debet: alioquin enim tanquam haec & iesus, & infidelis iudicabitur, & cum id negotij publicè transfigeretur, pios Christianorum animos offendret. Nam in his casibus obligat confessionis fidei præceptum. Dixi si legitimè, & auctoritate publica interrogaretur. Nam si secretò vel privativm ab aliquo interrogaretur sit ne Christianus, an non, peccat, si tacendo fidem simulet, aut occulter, aut si rogantem verbis ambiguis, aut aliò spectantibus eludat, quia is, qui rogar, nullum rogandi jus habet, ac proinde, qui respondet minimè obligatur ad veritatem fatendam.

Posterior casus est, cum impeditur utilitas proximi: cum enim aliquis vider ex sua taciturnitate alios Fideles trahi in errorem, quia putant fidem Christi non esse veram; illi ione teneret etiam cum vita periculo veram fidem manifestare. Idem etiam præstare teneretur, quando aliquos videret errore teneri, qui fidem amplectentur, si illis fieret manifestatio. Cum vero nec de fide auctoritate legitima examinatur, nec aliqua speratur utilitas proximi, temerarium est hujusmodi se periculis confessionis fidei inter infideles exponere: solum enim conferit ad turbandum illos.

Extra hos casus non est obligatio confessionis fidei externa: unde licet fugere persecutionem Tyrannorum, ut jam dixi. Sed hac fugacita est, dummodo non auferatur honor DEI, aut utilitas proximi: nimirum, quia iudicat fidem non esse veram, aut propter id multi à fide avertuntur: tunc enim non licet. Quamvis autem non semper sit necessaria fidei exterior confessio; tamen semper est necessarium non manifestare aliquam sectam: non enim idem est non ostendere se esse Christianum, & ostendere se esse infidem: illud enim non semper est illicitum, sed tantum in duabus casibus præmissis: hoc autem semper est malum. Si quis vero negaret se esse Hispanum, vel Italum, etiam si iste nationes quid infideles crederentur profiteri Christianam fidem, minimè agat contra præceptu[m] confessionis fidei, quia solum negat se esse virum illius nationis, vel gentis de qua rogatur.

D V B I V M IV.

An ab hereticis rogatus quis sitne Sacerdos vel Religiosus, an non: vel an audiret rem divinam, si negaverit, peccet contra fidei confessionem?

Respōnsio est negativa. Nam etiam si quis negat prædicta, non eo ipso negat se esse Christianum, vel Catholicum, quia licet simulare vel occultare Clerici vel Religiosi personam sine

Thom. à Iesu Oper. Tom. I.

mendacio in verbis, ne quis prodatur à capite & vita periculo periclitetur, & ob eandem causam deponere potest Clericalem Religiosam vestem. & aliquando precatio[n]es solitas prætermittere, si eas commode recitare nequit ab illo probabili vita periculo, quia leges humanæ, ut plurimum non obligant conscientias subditorum cum gravi vita discernere, ut optimè in hoc casu docuit Azor. I. Tom. lib. 8. cap. 27. Moral. Instit.

D V B I V M V.

An in hospitijs hereticorum liceat Catholicis carnes edere temporibus ab Ecclesia interdictis, ne se prodant & in vita discrimen veniant?

Ratio Dubij ea esse potest, si supponamus in hujusmodi hospitijs eos, qui carnis vel cunctur, hereticos censerit: nam tunc, qui carnes edunt, factio ipso se hereticum esse proficitur: at sectam aliquam verbis vel factis proficeri est per se malum. Respondeo in hoc casu in primis, si simulet aliquam honestam causam, ut abstineat à carnis sibi ab hospite oblatis, non peccat, quia tunc solum Religio Catholica simulatur, aut celatur: Si vero non sit locus conveniens excusationi in carnis edendis ob vita periculum declinandum, non videretur peccatum committere. Nam carnis eius per se non est infidelitatis, aut hereticæ pravitatis professio, sed res ex natura sua indifferens: ex accidenti vero hereticæ talis est signum, que hereticæ malo animo sibi constituant, ut signum sua perfidia. In hanc sententiam inclinat Azor. ubi supra, quam sceluso scandalo probabilem existimo.

D V B I V M VI.

An Catholicos per hereticorum, vel paganorum provincias transeunti licet salutis causa seculare occultare, eorum vestes induendo, aut lingua & sermone illorum utendo?

Sciendum est vestem, vel signum, quo nationes vel gentes utuntur aliquando symbolum esse nationis, aliquando sectæ & Religionis.

Cajetanus

Cajet. q. 3. art. 3. Secunda Secunda, docet nunquam licere Christianum, etiam metu mortis, ut ueste vel signo infidelium, quandocunque lege vel consuetudine receptum est, ut qui certam sectam profidentur, utantur eo genere vestis vel signi, ut qui in terris Turcarum ligaret caput tobalia alba.

Alij vero dissentunt, judicantes id esse licitum Dominie, facere imminentे mortis periculo, seclusa aliquo officio, Bannez. Tolet. lib. 4. c. 2. num. 8. assertit duram valde esse Toletus, contraria sententiam, licet fateatur esse communem, Azor. vero lib. 8. cap. 27. dub. 4. Tom. I. & Azorius.

I sequuntur.